

Hebben de Duitse operaties op de Balkan en op Kreta de inzet van het offensief tegen de Sowjet-Unie dusdanig vertraagd, dat men daarin de voornaamste factor moet zien waarom de Duitsers er eind '41 net niet in slaagden, Moskou te veroveren? Het is moeilijk te zeggen. Inderdaad had Hitler de Sowjet-Unie aanvankelijk eind mei willen overvallen en inderdaad constateerde hij op de dag (27 maart) waarop hij besloot, het offensief tegen Griekenland met een offensief tegen Joegoslavië te combineren, dat de grote aanval op de Sowjet-Unie een viertal weken uitgesteld moest worden. De datum 22 juni komt in de Duitse stukken voor het eerst op 7 april voor. Op die 7de april meende Hitler nog dat hem op de Balkan een zware strijd te wachten stond. Die zware strijd deed zich niet voor en van de formaties die voor de aanval op de Sowjet-Unie geconcentreerd waren, werd slechts een miniem aantal naar de Balkan verplaatst. Als regel liet bovendien de bodemgesteldheid in de Sowjet-Unie vóór midden juni niet het uitvoeren van grote operaties toe: de modder waarin alle vehikels zouden wegzinken, was dan pas opgedroogd. Het is dan ook twijfelachtig of Hitler zijn oorspronkelijk voornemen (eind mei aanvallen) ooit had kunnen uitvoeren en er zijn geen klemmende aanwijzingen dat de invasie van de Sowjet-Unie door de oorlogshandelingen op de Balkan en op Kreta reëel vertraagd is; wèl is de uitschakeling van het *Lufsilandekorps* voor Hitler een duidelijke tegenslag geweest: in enkele situaties die zich in '41 bij de veldtocht in Oost-Europa voordeden, hadden Students parachutisten en luchtplandingsstroepen wellicht de doorslag kunnen geven. Tot hun riskante inzet op Kreta in plaats van op Malta had Hitler besloten omdat hij bevreesd was dat de *Royal Air Force* van Kreta uit de Roemeense aardoliebronnen zou gaan bombarderen. Dát gevaar had hij inderdaad voorlopig afgewend.

En in het algemeen zag Hitler in de lente van '41 geen reden om er aan te twifelen dat de eindoverwinning zeker was. Haast had hij wèl: Amerikaanse hulp zou Engeland in staat kunnen stellen, lange tijd het hoofd te bieden aan de Duitse militaire macht. De veldtocht in de Sowjet-Unie zou evenwel, zo meende hij, spoedig beslist zijn. Nadien voorzag hij geen moeilijkheden voor Duitslands grondstoffenpositie. En zou hij, heer en meester van het gehele Europese continent, dan niet de *Kriegsmarine* en de *Luftwaffe* dusdanig kunnen uitbreiden dat hij Engeland van de toevoyer overzee grotendeels of zelfs geheel zou kunnen afsnijden? De *Endsieg* leek slechts een kwestie van tijd – en misschien zou Engeland al tot bezinning komen wanneer het later in '41, als de Sowjet-Unie verslagen was, door nieuwe Duitse offensieven zijn gehele positie in het Midden-Oosten en in het gebied van de Middellandse Zee zou moeten prijsgeven.

Inderdaad had Hitler, wat de Engelsen betrof, in de lente van '41 in menig